

Til: Sundhedsministeren, SUU/Folketinget,

Region Sj./Forretningsudvalget/Udvalget for Det Nære Sundhedsvæsen/Udvalget for
Afbureaukratisering og Modernisering,

Ældre & Sundheds udvalg i Holbæk Kommune + Borgmester, DSR, LAG.PLO Sjælland

Det danske sundhedsvæsen – kaldet et af ”verdens bedste”

”Det hele Menneske”/et holistiske syn på det enkelte individ findes ikke - hvorfor ??

Som såkaldt Borger eller Patient står man magtesløs, når man af sygdom bliver tvunget til at bruge ”væsenet”.

Al den energi og overskud man måtte have (til Rehabilitering og bedring) - bruges i stedet for på tåbelige og negative kampe mod lovgivning, regler, bekendtgørelser og fortolkninger af diverse administratorer og faggrupper. Disse faggrupper er også underlagt rigide fortolkninger, som må være baseret på juridiske fortolkninger??

Det er jo ikke den ”holdning”, som man hører kommer ud af politikernes munde. Lovene bøjes og evalueres efter den enkelte ledelses vurdering og selv i den privat praktiserende del af sundhedsvæsenet er man bange for indblandinger og ”bøder” fra autoriteterne. Lægerne kan ikke henvise til specialsthjælp – kun dele af den. Derfor skal patienten så rende fra Herodes til Pilatus, hvor ganske meget kunne have foregået i ét hug, hvilket alt andet lige ville være billigere og ubetinget give en bedre oplevelse og bedre livskvalitet for patienten.

Og livskvalitet i sygdomsforløbet har man mere brug for end nogensinde, samtidig med man skal kæmpe med sin sygdom.

Der er ikke tværfagligt samarbejde mellem faggrupperne. Hvorfor ikke? Det giver mere faglig stolthed og gennemskuelse omkring den enkelte patient. Alle er ”bange” for hinanden: ”Dét må jeg nok ikke” – ”Dét er forbudt eller ikke lovligt” (af reglerne) – ”Dét har politikerne bestemt” osv. osv.

ALT styres af ”kassetænkning”. Og mens de fagligt kompetente mennesker i alle mulige faggrupper i regioner, i kommuner, i privatpraksis, i det hav af konsulenter og terapeuter, som er beskæftiget inden for sundhedsvæsenet – så kan patienten / borgeren opgive i afmagt eller prøve at få politikerne i tale.

Hvor er det holistiske syn på det enkelte menneske??

Glæden ved fagligt at arbejde med mennesker og **se/observere** patienternes potentiale og bruge den lovgivning og de hensigtserklæringer, som enhver politiker til enhver tid udbreder sig om - er forsvundet. (Læs f.eks. Synspunkt med titlen ”Jeg siger undskyld og takker af” i NVN Lørdag d, 24. juli 2021).

Man kan godt forstå f.eks. sygeplejerskerne, hvis fag pt. er konfliktramt. Og selvom det drejer sig om løn – og hvem vil ikke have en ordentlig løn for et ordentligt udført arbejde? –

så drejer det sig også om arbejdsforhold, det kan man desværre tydelig opleve, når man er sygdomsramt og derfor er nødt til at bruge sundhedsvæsenet.

Der er rigtig mange – som i rigtig mange – i sundhedsvæsenet, der går på arbejde og ikke kan klare det mere – og det gælder alle de forskellige faggrupper (og ikke kun sygeplejerskerne, hvis konflikt jo kun er symptom på hvor sygt "væsenet" er). Alle disse sundhedsfaglige grupper, som skulle være med til at gøre en forskel med hver deres fag for at give patienterne støtte, omsorg og VIDEN i en svær sygdomsperiode. Men mange er forjagede, stressede og kommer til at give patienterne en fornemmelse af, at de egentlig er i vejen og til besvær – også når patienterne rent faktisk nok mest er bange og uvidende om, hvad der er i vejen med dem.

Og dét er simpelthen ikke ok, at bureaukrati og kassetænkning er vigtigere end patienterne.

Det virvar og den forvirring, som der er rigtig mange steder på sygehusenes afdelinger og i akutten, i privat praksis, i kommunerne, i genoptræning og i tusindvis af kommunale støttefunktioner, hos diverse terapeutgrupper, hos konsulenter, der skulle støtte op omkring patienterne – det fungerer enten ikke eller i bedste fald fungerer det dårligt.

Meget er beskrevet i såkaldte flow diagrammer – men dét holder heller ikke i virkelighedens verden. Og regler og procedurer mellem kommuner og regioner og fra kommuner til terapeutisk efterbehandling holder heller ikke.

Man udveksler ikke info grupperne imellem, og der sker alvorlige fejl, ligesom Sundhedsplatformens opbygning og anvendelse spænder ben for den vigtige videndeling omkring den enkelte, og dét rammer naturligvis også patienterne.

Man kan godt forstå, at rigtig, rigtig mange patienter bare giver fuldstændig op.

Men er det dét sundhedsvæsen, som vi ønsker at have? Er det et livsvilkår, som befolkningen ønsker at leve med? Stemmer det sammen med de fine "skåltaler" fra politisk side (nationalt / regionalt / kommunalt), som vi til stadighed bliver præsenteret for?

Det mener vi ikke – og tror heller ikke, at en eneste politiker vil sige, at han/hun selvfølgelig vil have disse dårlige og uværdige forhold for syge mennesker. Nej vel?????

Det er ærgerligt og synd såvel for alle de sundhedsfaglige grupper - som for patienterne.

Tænk engang – der er jo penge at spare – jo hurtigere og bedre man får syge mennesker tilbage til en så normal tilværelse som det i det enkelte tilfælde kan lade sig gøre – jo billigere bliver det for samfundet – OG med livskvalitet i stedet for magtesløshed.

Med venlig hilsen

Hans Simonsen og Hanne Duelund Larsen

Salvigvej 12, 4305 Orø.